

Szerkesztőbizottság: *Jókai Anna* (elnök),
Báger Gusztáv, Csontos János, Horváth Antal,
Kalász Márton, Kő Pál, Nemes Attila,
Salamon Konrád, Szakály Sándor, Vasy Géza

Főszerkesztő: *Oláh János*
E-mail: foszerkeszto@magyarnaplo.hu
Mobil: (70) 388-7035

Olvasószerkesztő, tanulmány: *Rosonczy Ildikó*
E-mail: tanulmany@magyarnaplo.hu
Mobil: (70) 388-7033

Vers: *Szentmártoni János*
E-mail: vers@magyarnaplo.hu
Mobil: (70) 388-7032

Proza: *Biró Gergely*
E-mail: proza@magyarnaplo.hu
Mobil: (70) 388-7031

Nyitott Műhely: *Ekler Andrea*
E-mail: andrea.ekler@gmail.com

Európai Figyelő, Lapszemle: *Falusi Márton*
E-mail: europeanobserver@magyarnaplo.hu

Könyvszemle: *Erős Kinga*
E-mail: kritika@magyarnaplo.hu

Tördelészerkesztő: *Molnár Csenge-Hajna*
Borító: *Zách Eszter*

Ügyintézők: *Cech Vilmosné,*
Nagyné Nespór Gabriella, Nagyné Paládi Judit

Terjesztés: *Zsiga Kristóf*
E-mail: elofizetes@magyarnaplo.hu

A szerkesztőség címe (Írott Szó Alapítvány)

1092 Bp., Ferenc krt. 14.

Levelezési cím:

1450 Budapest, Pf. 77.

Számlázási cím: **1062 Bp., Bajza u. 18.**

Telefon/fax: **413-6672; 413-6673**

Szerkesztőségi mobil:

(70) 388-7034

Elektronikus levélcímünk:

info@magyarnaplo.hu

Elérhetőségünk a világhálón:

www.magyarnaplo.hu

Kiadja az Írott Szó Alapítvány (1092 Bp., Ferenc krt. 14.) és a Magyar Napló Kiadó Kft. (1062 Bp., Bajza utca 18.). Terjeszti a Nemzeti Hírlap-kereskedelmi Rt. és a regionális részvénytársaságok. Előfizetésben terjeszti a Magyar Posta Rt. Hírlap Üzletága (1080 Bp., Orczy tér 1.) Előfizethető valamennyi postán, kézbesítőknél, emailen (hirlapelofizetes@posta.hu), faxon (303-3440) egy évre 7390 Ft, fél évre 3865 Ft. További információ: 06-80-444-444 Külföldi előfizetés: a szerkesztőség címén. Az előfizetési díj egy évre postaköltséggel együtt 60 USD vagy 50 EURO, mely átutalható a HVB-Bank Hungary Rt. (1065 Bp., Nagymező utca 44.) 10918001-00000421-10290001 számú számlára, vagy bankcsekkben elküldhető a szerkesztőség címére. Nyomda: Pannónia Print Kft. 1139 Bp., Frangepán utca 16.

Meg nem rendelt kéziratot nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. Minden felbélyegzett, válaszborítékkal ellátott levélre válaszolunk. Mutatópéldány kérhető a szerkesztőségben.

Címlapon

a Nyitott Műhely vendége: **Győri László**
(Zách Eszter felvétele)

és a Nézőpont szerzője: **Jánosi Zoltán**

Az ember verset olvas?

Kifordítva, de meg nem szentségtele-
nitve egy régen élt spanyol kabbalista
szavát: Isten minden gyermekének
szánta a költészetet. De mégis milyen
kevesen fogadják el ezt a hatalmas
ajándékot! Sokan eleve nem is keresik,
attól tartva, hogy nem fogják megérte-
ni, esetleg előre meggyőzik magukat,
hogy a versek nem érik meg a fáradsá-
got, ezért messze elkerülik a könyvtá-
rak és könyvesboltok költészetet kíná-
ló polcait. Kár, mert az irodalom, így a vers is, csak olvasójában él, s ha
nem olvassák, tetszhalottá válik. Aki elfordul tőle, a létjogosultságát vonja
kétségbe. Ugyanakkor az építészet létjogosultságát senki nem merné két-
ségbe vonni, a testnek laknia kell valahol. És a léleknek? A poézis szó ere-
deti értelmében az építésre, a létrehozásra, ha úgy tetszik, a teremtésre utal.
A hajléktalan lélek hogyan is érthetné meg Hölderlin híres sorát: „Teli
éremmel, mégis költőien lakozik / Az ember a földön”? Tanuljunk hát
meg újra verset olvasni, engedjük magunkhoz közel a költészetet. Ahogy
ránk talál egy-egy nekünk íródott vers, az maga is költészet, semmihez
sem hasonlítható öröm, ahogy a felfedezés varázsa átjárja egész lényünket.

Annyian tették fel a kérdést, mire jó a költészet? A jó vers talán beállít-
ja az ingadozó vérnyomást, netán segít pénzügyi döntéseinkben? – ugyan
dehogy. A jó verstől éppen hogy fölszalad a vérnyomás, megemelkedik a
pulzus és elfelejtkezünk pénzügyeinkről. Ráébredhetünk viszont, hogy
általa részesei vagyunk egy olyan közös emberi tudásnak, tapasztalatnak,
amelytől minden hasznossági elv idegen. Az igazi költészet nem hazudik,
a szív sebeire nem mondja azt, hogy „ugyan, semmiség”, viszont segít
bekötözni őket. Általa megszűnik elkülönültségünk, váratlanul eláraszt a
„nem vagyok egyedül” érzésének boldogító hulláma. Újra és újra beava-
tódhatunk egy olyan közös nyelvbe és kultúrába, amely összeköti jelenün-
ket a múltunkkal. És ha van jövőnk, talán összeköt azzal is.

Milyen közkeletű manapság arra utalni, hogy eltűnőben van az iroda-
lom valóságra vonatkoztatottsága, az meg kiváltképp disszonáns, hogy
e nézet szószólói ezt egyfajta fejlődésnek próbálják beállítani. Mintha
lenne bármi gazdagabb, titokzatosabb a valóságnál! A költészet sem jöhet
létre csupán a költő személyiségének egyediségéből, bizony ott lüktet
benne az Egészbe való beágyazódottsága is. „A világ vagyok” – mon-
dhatná minden igazi poéta, beleértve minden tudást, tapasztalatot és intui-
ciót, sőt még a nemtudást is, ami paradox módon oly termékeny eszköze
tud lenni a lírának. A költészet minden, és mindenhez köze van. Kérdései
egy konformista, a világi hatalomhoz kínosan lojális világban, a szigorú-
an ellenőrzött gondolatok korszakában felzaklatók. Az olvasón múlik,
hogy megszületnek-e benne a válaszok, hogy az okokból fölszikkraznak-e
a következmények.

Filip Tamás

Filip Tamás: <i>Az ember verset olvas?</i>	1

LÁTHATÁR

Lancendorfer Ignác: <i>Gőg és Demagóg fia vagyok én; Feltörök; Égbe, világba</i>	3
Csender Levente: <i>Födni offset lemezzel</i>	5
Kalász Márton: <i>Tört üveg</i>	7
Turai Laura: <i>Félelem nélkül; Ha a semmi néz</i>	7
Jékely Zsombor: <i>János Mihály, a középkori erdélyi falképek kutatója</i>	8
László Noémi: <i>Oly szabad; Ha szétszakadnék; Fiókba zárom</i>	10
Szong Szokcse: <i>Hvang Mangün mondotta</i> (Osváth Gábor fordítása)	11
Cseh Károly: <i>Hazatérő; Tavaszelőn; Határjárás előtt</i>	14
Győri László: <i>Fadrusz a keresztfán; Csendélet; Tükörkép</i>	15

NYITOTT MŰHELY

Tarján Tamás: <i>Sok mindemből kimaradtam</i> (Beszélgetés Győri Lászlóval)	17

NÉZŐPONT

Jánosi Zoltán: <i>Az átölelt Mindenség</i> (Tornai József költészetének multikulturális és archaikus korszerűsége)	25
Tornai József: <i>Győzelem a győzelem fölött</i>	33

KÖNYVSZEMLE

Aniszi Kálmán: <i>„felvet, mint az ár; s mélybe húz, mint az ólom...”</i> (Mezey Katalin Válogatott versei)	34
Pintér Judit Nóra: <i>Derűs pusztulás</i> (László Noémi: <i>Papírhajó</i>)	36
Kelemen Lajos: <i>Mire az erő?</i> (Szálinger Balázs: M1/M7 – Versek 2003–2009)	38
Rózsássy Barbara: <i>Ezüstből aranyat</i> (Erdei Lilla: <i>Veszélyes helyek</i>)	39
Hegedűs Imre János: <i>Képirók</i> (Toronyzene, antológia, szerk. Kárpáti Kamil)	40
Hermann Róbert: <i>Negyvennyolcas történetünk mai állásáról</i> (II. rész)	42

<i>Szerzőink</i>	70

Lapszámunkat Jékely Zsombor középkori erdélyi falképekről készült felvételeivel illusztráltuk.